

РЕШЕНИЕ

№ 7672

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **189** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 12653 от 03.12.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. Навеждат се доводи за наличие на нарушение на чл.35 АПК и чл.75, ал.2 ЗУБ при изясняване на обстоятелствата и обсъждане на представените обяснения. На първо място се твърди, че административният орган не е съобразил факта, че причините да напусне страната си на произход -са свързани с наличието на заплахата за живота и сигурността му. Жалбоподателят сочи, че административният орган неправилно е анализирал бежанската история. Прави се оплакване от преценката при съотнасянето на бежанската история и обстановката в С. към чл.9, ал.1, т.2 и 3 ЗУБ. Навежда се довода, че не е направен достатъчно задълбочен анализ на актуалната обстановка в държавата на произход на жалбоподателя и по – конкретно в Р., където продължават сражения на различни групировки. Не са обсъдени и възможностите му за достигане и установяване в друга област на страната, която е сметена за сигурна. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Призован е и

чрез адв.Л., депозирала жалбата.

Отвратната страна чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Поддържа становището, че правилно и законосъобразно е възприето в решението на председателя на ДАБ МС, че не са налице предпоставки по чл.8 ЗУБ и чл.9 от ЗУБ. Допълва, че мотивите на лицето да търси международна закрила са от личен, битов и икономически характер.

Административен съд – София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок от 23.12.2024г. по отношение на връчване от 17.12.2024г., от страна с правен интерес, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е започнало по молба вх.№ ОК-13-1598 от 20.08.2024г. /л.89 от делото/ на РПЦ – [населено място] до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет от А. А. Д. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, семейно положение - женен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т.3 от ЗУБ (л.78 от делото). Посочената молба не е последваща по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език, което е видно от положения подпис на стр.5 от протокол с рег. № УП-23657/28.08.2024г. (л.70 от делото). Интервюто е проведено в присъствието на преводач. Видно от протокола за проведено интервю, А. А. Д. твърди, че е напуснал нелегално С. преди около 1 месец и 10 дни, заедно със съпругата си и още 5 приятели, като със себе си не е носил документи. Преминал е нелегално на турска територия, отишъл е в район С. към У., където е останал за 10 дни при родителите си, които пребивавали легално от около 8 години там, със братята и сестрите му. Там е останала съпругата му. Разказва, че около 16.08.2024г. е преминал оградата нелегално на българо-турската граница със стълба, с помощта на трафикант и група от 14 човека, след това са ходили 3 дни в гората. Взели са ги коли, които са ги докарали в [населено място]. Обадил се е на свой приятел, който живеел в [населено място], който му е дал номер на адвокатка, с която се е свързал и са се срещнали пред РПЦ-гр. С.. Твърди, че е роден [населено място], обл. Р., където е живял, но се е премествал и в други села в областта. По – конкретно споделя, че когато е имало военни действия се е премествал в [населено място], където е оставал за по година и половина. За периода от 2015г. до 2016г. е живял в Л., в [населено място] и е работил като декоратор на жилища. Като причина за напускането на С. е посочил войната и влошената обстановка, липсата на сигурност там, наличието на военни сражения, като последното е било преди 5 месеца. Съобщава, че е имало стрелба между селяните, заради спор за земя, като е имало 4-5 ранени, не е имало убити. По време на интервюто сочи, че [населено място] се управлява от кюрдските сили. Северната част на обл. Р. се управлява от турските сили и от свободната армия, а южната част е под контрола на режима. Родното му село е под контрола на кюрдските сили. Соци, че не е служил в сирийската армия. През 2013г., чрез кварталния на селото е получил призовка да се яви в сирийската армия, но е решил да не ходи, защото в страната се е водела война и държавата е използвала

войниците, за да убиват своите съграждани. През 2013-2024г. в цялата обл. Р. е влязла свободната армия, поради което повече не е бил търсен да се присъедини към редовната армия. Уверен е, че все още е търсен да се явява в армията, поради призовката от 2013г.. Твърди, че не е получавал други призовки, тъй като район Р. няма връзка с редовната власт. Обяснява, че преди 1 година е призован от кюрдските сили да се присъедини към тях, но лично от него не са искали да бъде мобилизиран. Заявява, че не е търсен от други групировки. Разказва, че в началото на 2013г., когато е влязла свободната армия в [населено място] е бил свидетел на военни действия. Свободната армия е воювала срещу редовната армия и в същото време редовната армия е бомбардирала населението. Присъствал е и на операция на ДАЕШ в центъра на [населено място], когато са отрязани главите на 40 човека, което било през 2017г.. По време на интервюто заявява, че през 2015-2016г. е задържан в сграда на общината в [населено място] от ДАЕШ за 40 дни, защото е пушил цигари на обществено място, измъчван е от групировката, като няколко дни е бил удрян с камшик по 20-30 пъти. Сочи, че фамилията им /племето/ „Б.“ има проблем с наследство, поради което е бил заплашен преди 2-3 години с убийство от другата страна на тяхното племе, като са му казали или да предаде земята или ще го убият. Решил е да избяга, защото земите се намирили в северната част на [населено място], а той е отишъл в южната част на селото, чийто район е под контрола на кюрдите. Декларирал е, че желае да получи международна закрила в Република България и че би се завърнал в родината си по произход, ако положението стане безопасно. В заключение допълва, че няма смисъл да продължава за друга държава, тъй като в Република България се чувства сигурен, спазват се човешките права и може си извади документи.

А. А. Д. е посочил пред административния орган, видно от протокол за проведено интервю на (л.70), че не е получавал други заплахи и не е имал проблеми във връзка с принадлежност към някоя от категориите по чл. 8, ал. 1 ЗУБ - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Също така е споделил, че не е членувал в политическа партия или организация. Твърди, че не е арестуван или осъждан в държавата си на произход. В хода на административното производство е приета справка вх. № ЦУ-1850/27.08.2024г. (л.45) относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х. и Х.. Какви въоръжени групировки действат на териториите на тези райони, състояние на сигурността в провинциите И., Р., Х. и Х.. Приета е и справка вх. № МД-02-3/15.10.2024г. (л.35) относно актуална обществено-политическо положение (към 15.10.2024г.), какво е отношението на властите в страната спрямо млади мъже, неотслужили военна служба и завърнали се в родината, както и дали съществува насилствено присъединяване към кюрдските сили и какви методи и средства се използват за това.

При така изложената фактическа обстановка ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана с войната в държавата си по произход, а заявените опасения от него попадат в категорията на предполагаеми бъдещи проблеми и са негови лични и необективни опасения, като същевременно не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасенията му за преследване. В оспореното решение е мотивирано, че кандидатът за

международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в С. се установява, че не са налице данни за наличието на вътрешен и международен конфликт на цялата територия на С.. Съществуват спорадични инциденти водещи до насилие, но те не могат да се определят като въоръжен конфликт и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Конкретно е посочено, че няма данни в област Р. да е налице безразборно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по –ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си по произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му. А. А. Д. е напуснал родината си, единствено и само по икономически причини – в търсене на по – добър живот за семейството си в Европа, поради което не може да се формира извод, че за него биха настъпили каквито и да било неблагоприятни последици.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл.8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното по молбата на А. А. Д. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното РЕШЕНИЕ.

В СЪДЕБНОТО производство ответникът е представил актуална справка от 14.01.2025г.(л.108) за актуална политическа и икономическа обстановка в С. (към 14.01.2025г.) и актуална справка от 03.02.2025г. (л. 104) относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х. и Д. ал Зор, след падането на режима на Б. А.. Прието е и съдебно решение за сведение с № 13725/17.12.2024г. по адм. дело № 10324/2024г. по описа на ВАС, Трето отделение.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

На първо място съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентирани правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от А. А. Д., същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис на (л. 81) върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси- видно от протокол на л.70 от делото.

Съдът счита, че акта е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена е актуалната обстановка в С., като са цитирани в решението различни източници на информация, и е формиран извод, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, а така съществуващото насилие на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила на държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна.

По приложението на материалния закон, също съставът намира, че същият е правилно приложен. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност,

принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извода за липсата на предпоставките за приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. По отношение на твърденията на чужденеца, свързани с конфликта между членовете на фамилията за наследство, в следствие на което е бил заплашен с убийство, СЪДЪТ счита, че та са от личен и семеен характер. Освен това кандидатът посочва при проведеното интервю, че не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка, както и че не е имал проблеми с официалните власти в страната на произход, не е бил арестуван, съден или осъждан, срещу него няма образувани дела, няма контакти с полицията в държавата по произход. Единственото му твърдение, че е бил търсен от редовната армия през 2013г., като му е била връчена призовка, но след влизането на свободната армия в обл. Р. не е призоваван. Опасенията му, че може да бъде призован към кюрдските сили са негови лични предположения и не се базират на никакви доказателства. От една страна твърди, че преди 1 година е призован от кюрдските сили, а в последствие казва, че лично от него не са искали да се присъедини към тяхната организация (л. 73 в отговор на въпрос „влизали ли сте във взаимоотношения с представители на групировката/те, които са във Вашия район? (кога, къде). Тези негови твърдения обосновават извод за липсата на основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

На състава му е служебно известно от приложена по дело № 11894/24г. по описа на АССГ, I отделение, 47 състав, позиция на ВКБООН от декември 2024г. относно връщане в Сирийската Арабска Република се установява, че всеки има право да се завърне в страната си по произход, като ВКБООН има готовност да окаже подкрепа на сирийските бежанци, които решат доброволно да се завърнат, след като са напълно информирани за ситуацията в местата им на произход или в избрания от тях алтернативен район. С оглед многото предизвикателства, пред които е изправено населението на С., в това число широкообхватната хуманитарна криза, продължаващите високи нива на вътрешно разселване, както и масовата разруха и щети по домовете и критичната инфраструктура, към настоящия момент ВКБООН не насърчават широкомащабно доброволно завръщане в С.. Независимо от отрицателното становище на ВКБООН, СЪДЪТ счита, че то не е основание за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, още повече, че няма пречка за чужденецът при възникнали нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход да подаде последваща молба.

С оглед изложеното, доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата,

различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение.

По отношение на основанията за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 ЗУБ- също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл.9, ал.2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В тази връзка, както вече беше посочено, самият жалбоподател твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е бил задържан, съден или осъждан, не твърди също така спрямо него да е оказвано насилие. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че при разглеждането на този въпрос съдът съобразява и решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., съгласно което *„използваните изрази „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител“ в член 15, букви а) и б) от Директива 2004/83/ЕО, абсолютно идентични на тези, посочени в Закона за убежището и бежанците, обхващат ситуации, при които молителят за хуманитарен статут е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. От друга страна, посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхваща една по - обща опасност от посегателство -по - скоро се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице,*

отколкото определени насиллия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“. На последно място, разглежданото насиллие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като „безогледно“ -термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този контекст изразът „лични“ трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насиллие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата.

В това отношение следва да се уточни, че колкото по -способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по -ниска ще бъде степента на безогледно насиллие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. Съгласно посоченото решение на съда на Европейския съюз член 15, буква в) от Директивата във връзка с член 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насиллие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Съдът намира, че правилно е прието, че от приложените справки на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС не може да се обоснове

извод, че в страната на произход на бежанеца има безогледно насилие, което да достига толкова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че със самото му присъствие на територията на съответната страна или евентуално на съответния район лицето се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От представената справка вх. № МД-02-3/15.10.2024г. (35) на територията на С., на която се е позовал и ответникът, се установява, че фронтовите линии в С. към момента са повече или по-малко стабилизирани и фактически съществуват четири зони под контрола на различни участници в конфликта-зони под контрола на официалното сирийско правителство, зони под контрола на кюрдското самоуправление, зона под контрола на т.нар. „Правителство на сирийското спасение“ и зони под контрола на Турция и съюзническите ѝ милиции. Сирийското правителство контролира над 60 % от общата територия на страната, вкл. центъра, средиземноморското крайбрежие, а всички големи градски зони, вкл. Д., Х. и Х. са разположени в контролираната от правителството зона. Отразено е също, че макар да съществува риск за сигурността, свързаното с конфликта насилие е спорадично, а и от 2012 г. е налице мълчаливо споразумение между сирийското правителство и кюрдската партия "Демократичен съюз", което предоставя на последната известна степен на автономия в районите с кюрдско мнозинство, в североизточната част на страната, в замяна на което кюрдската партия не участва в конфликта. От справката се установява също, че последният останал анклав от първоначалната опозиция на правителството е в северозападната част на провинция И. на границата с Турция, където са разположени десетки предимно ислямистки групи. Съдържа се и информация по отношение на властите в С. спрямо млади мъже, неотслужили военна служба и завърнали се в родината, че всички мъже на възраст между 18г. и 42г. са длъжни да отбиват с продължителност между 18 и 21 месеца, в зависимост от степента на тяхното образование. След отбиването на военна служба мъжете могат да бъдат призовани за служба в резерва до навършване на 42-годишна възраст. През месец ноември 2020г. законодателен указ 31/2020 изменя ключови разпоредби на Законодателен указ 30/2007 /Закон за сирийската военна служба/. Сирийските граждани, които пребивават в чужбина за една, две, три или четири години, вече могат да платят съответно 10 000, 9 000, 8 000 или 7 000 щатски долара, за да се освободят от военна служба. Лицата подлежащи на военна служба, които искат да платят таксата за освобождаване, чието пребиваване е надвишило пет години след навършване на възрастта за набор в армията, ще бъдат глобени с 200

юатски долара за всяка година закъснение“. Лицата вече могат да платят освобождаваща такса в размер на 3 000 щатски долара. Необходимостта от резервисти е минимална, тъй като потребностите на армията на А. от войници е ниска, а режимът също така разчита на свързани милиции, които са по-ефективни и по-евтини. Властите не извършват обиски в къщи за издирване на укриващи се от набор лица. Според последни доклади укриващите се от военна служба лица са задържани основно на контролно-пропускателните пунктове, където се проверяват документите им за самоличност и военни книжки или при кандидатстване за служба в държавни институции.

От справка с вх. № ЦУ -1850 от 27.08.2024г. става ясно, че провинция Р. се намира в северната част на С. и има международна граница с Турция на север и граници на запад с провинция Х., на изток с Х. и Д. ал Зор, а на юг с Х. и Х.. Според анализ, публикуван от Института за Близкия изток (М. Е. I., МЕР) етническите араби, свързани с местните племена, формират 90 % от населението на Р., а останалите 10 % са други етнически групи, вкл. кюрди, туркмени, черкези и арменци. По-голямата част от населението на Р. са мюсюлмани-сунити, а по-голямата част от населението и ресурсите на провинцията се намират в райони, контролирани от Сирийските демократични сили (S.). През 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (S. N. for H. R., S.) регистрира 84 смъртни случая на цивилни в провинция Р., а през 2022 г. докладваните цивилни жертви са 27. В периода август 2022 г. – юли 2023г. същата организация документира 20 смъртни случая на цивилни лица, а в периода август-ноември 2023г. жертвата е една. Към месец май 2022г. в провинция Р. пребивават 159 827 вътрешно разселени лица, 108 302 от които се намират в едноименния окръг.

От приложена актуална справка от 03.02.2025г. (л. 104) относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х. и Д. ал Зор, след падането на режима на Б. А. се установява, че от 26.11.2024г. насам екипите за обезвреждане на взривни боеприпаси са идентифицирали 120 минни полета и точки за наличие на боеприпаси в И., А., Х., Д. ал Зор и Л. и са извършили 516 операции по разчистване на 914 експлозивни предмета. В друг контекст, ВКБООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период от един месец след падането на правителството на А. на 8.12. 2024г., включително над 52 000 от Турция, 5000 от Й. и 2000 от И.. Основните райони за завръщане са А., Р. и Д., а ВКБООН присъстват на няколко гранично-пропускателни пункта. Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съображения на граничния

контролно-пропускателен пункт „Д. Я.“ между Л. и С., които са разграбени в началото на декември 2024г.

Към 23.01.2025г. ВКБООН съобщава, че от 08.12.2024 г. насам близо 210 000 сирийци са се завърнали обратно в страната, като това включва завръщането на повече от 20 100 сирийски бежанци от Й. от 8.12., 91% от които се завръщат в С. за първи път. В Л. ежедневните пресичания на официалните гранични пунктове продължават със среден интензитет от 1000 до 15000 души на ден, а повечето завърнали се от Турция лица посочват А., И., Д. и Х. като техни провинции на произход.

По делото е приложена и предходната актуална справка от 14.01.2024 г. /л.108/ на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, както и от общо достъпни източници за общото положение в страната следва да се приеме за установено, че на 27 ноември ислямистката групировка Х. Т. ал Ш., чийто контрол е бил ограничен до част от провинция А. /Х./ и И., започнал офанзива в С. С., в резултат на което падат едноименният [населено място], [населено място], [населено място], а на 8 декември навлизат в Д.; в същия ден Б. А. напуска С.. На 8 януари 2025 г. Специалният пратеник на ООН за С. е заявил, че докато сигурността в някои райони се подобрява, безредиците продължават в омс и Х.. Ситуацията в големи градове като А. и Д. се стабилизира. Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01. 2025 г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Към 29.12.2024г. 94 от общо 114-те подкрепяни от ВКБООН обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27.11.2024г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29.12.2024г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024г. (до 29.12.2024г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). На 06.01.2025г. С. осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение на парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция. След идването на власт новото ръководство на С. се е ангажирало да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025г. Министерство на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички възрастови групи, която отразява по силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А. от всички учебни

дисциплини. След преглед на информацията за тази страна, съдът приема, че въпреки настъпилите нови обстоятелства не е налице съществена промяна в обществено политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите, относно наличие на предпоставките по чл. 8 от ЗУБ. Към настоящия момент няма основания да се приеме, че в С. са налице преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Напротив, засега се наблюдават по-скоро положителни тенденции за общото положение в С.. В тази връзка са и последните новини, че в страната вече е назначен премиер на преходно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Часове преди това назначение лидерът на сирийските бунтовници Ал Джолани е обсъдил процеса по предаване на властта с действащия министър-председател. Бунтовниците са разпоредили техните части да се изтеглят от превзетите градове и за сигурността да се грижат полицията и силите за вътрешна сигурност. Към настоящия момент вече се работи за съставяне на правителство и възстановяване на реда (информация от журналистически материали на Б., Б., Нова, V..bg, Дневник и др. български, както и чуждестранни медии, като част от тях се позовават на информация на Агенция Р.. Освен това в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А. и в тази връзка се очаква голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е обявила отварянето на един от граничните си пунктове със С., за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това (вж. Б., 24 часа, N..bg и др.). На 29.01.2025 г. А. аш Ш. е обявен за президент на С. в преходния период (данни от агенция САНА и близката до неговата „Х. тахрир аш Ш.“ :Новинарска мрежа на свободна С.“. Ш. е упълномощен да сформира временен законодателен съвет за преходната фаза, който ще изпълнява задачата си до приемането на нова конституция. Част от серията решения от срещата в Д. на командири на въоръжени групи и ХТШ е и режима на Б. ал А. и всички въоръжени групировки.

СЪДЪТ въз основа горепосочените данни прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в“ от директива 2011/95/ЕС, които

се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че в настоящия момент в страната не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното правилно ответникът и по същество е констатирал, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. Д., срещу РЕШЕНИЕ № 12653 от 03.12.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: